

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 428
din 22.07.2008**

Dosar nr.: 190/2008

Petiția nr.: 3698/04.03.2008

Petent: B. E.

Reclamat: C. N.

Obiect: discriminare la acordarea salariului de merit și victimizare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. B. E., cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. C. N., Primar al municipiului Orșova, cu domiciliul de

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentei vizează discriminarea săvârșită la acordarea salariului de merit și victimizarea sa în raport cu acest aspect.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenta arată că a fost discriminată la acordarea salariului de merit în anul 2008, fiind emisă dispoziția nr. 45 a reclamatului, act administrativ avizat cu obiecțiuni de secretarul municipiului Orșova și comunicat funcționarilor publici și Prefectului județului Mehedinți, în vederea exercitării controlului de legalitate.

3.2. În același sens, petenta arată că în data de 21.02.2008, prin adresa nr. 1449, reclamatul a comunicat un răspuns cu privire la contestația petentei formulată împotriva dispoziției nr. 45/29.02.2008, răspuns a cărui motivare, constituie un tratament advers venit ca o reacție la o plângere sau acțiune în justiție (victimizare, în sensul O.G. nr. 137/2000, republicată)

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 3698 din 04.03.2008, formulată de petentă, Colegiul director a solicitat punctul de vedere al reclamatului cu privire la obiectul petiției, prin adresa cu nr. 4509 din 20.03.2008. Prin adresa cu nr. 4508 din 20.03.2008 Colegiul director a solicitat un punct de vedere cu privire la obiectul petiției Prefecturii Mehedinți. De asemenea, prin adresa cu nr. 4507 din 20.03.2008, Colegiul director a solicitat un punct de vedere cu privire la obiectul petiției Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

4.2. Reclamatul a comunicat punct de vedere prin adresa înregistrată cu nr. 5528 din 10.04.2008. Prefectura Mehedinți a comunicat puncte de vedere prin adresa cu nr. 6340 din 29.04.2008. Agenția Națională a Funcționarilor Publici a comunicat punct de vedere prin adresa cu nr. 5898 din 17.04.2008.

4.3. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.4. Prin adresa înregistrată cu nr.6626 din 09.05.2008 a fost citată petenta. Prin adresa înregistrată cu nr. 6622 din 09.05.2008 a fost citat petentul, ca reprezentant al Primăriei municipiului Orșova. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 27.05.2008. La termen părțile nu s-au prezentat.

4.5. Prin adresa înregistrată cu nr. 7392 din 26.05.2008 a comunicat punct de vedere scris petenta iar prin adresa cu nr. 7397 din 26.05.2008 a comunicat punct de vedere scris reclamatul.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Astfel cum este redactată plângerea, petenta arată că la data de 29.01.2008 a fost emisă dispoziția nr. 45 a Primarului municipiului Orșova privind acordarea salariului de merit în anul 2008 funcționarilor publici din cadrul aparatului de specialitate, act administrativ avizat cu obiecțiuni de secretarul municipiului și comunicat funcționarilor publici și Prefectului, în vederea exercitării controlului de legalitate.

5.1.2. Considerând că actul administrativ a fost emis cu încălcarea cadrului legal în materie și cu încălcarea dreptului petentei de a beneficia de salariu de

merit, prin cererea cu nr. 1449 din 01.02.2008 petenta a solicitat revocarea actului și emiterea unei noi dispoziții în conformitate cu evaluarea performanțelor obținute în anul 2007.

5.1.3. Primarul municipiului Orșova a comunicat răspunsul său, în data de 21.02.2008 prin care se respinge cererea de revocare și se motivează decizia de a nu se acorda salariu de merit pe motivul că evaluator a fost fostul soț, cu care se afla în uniune consensuală, precum și datorită sancționării disciplinare.

5.1.4. Petenta consideră că motivarea răspunsului constituie o discriminare, un tratament advers venit ca o reacție la o plângere sau acțiune în justiție, un abuz, o răzbunare. De asemenea, petenta arată că a fost discriminată prin neacordarea salariului de merit datorită statutului de femeie divorțată și datorită faptului că a formulat acțiuni civile și penale împotriva reclamatului.

5.1.5. Petenta consideră că evaluarea performanțelor unor funcționari publici nu a fost făcută, iar realizarea unor evaluări a fost făcută cu premeditare de persoane necompetente material, metodologia de evaluare nefiind respectată. În susținerea petiției au fost depuse înscrisuri.

Susținerile Primarului municipiului Orșova

5.2.1. Reclamatul arată că plângerea petentei este neîntemeiată și nejustificată în condițiile art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, republicată și arată că rapoartele de evaluare pentru funcționarii publici din aparatul de specialitate au fost întocmite, în urma acestora toți funcționarii obținând calificativ „foarte bine”.

5.2.2. În conformitate cu prevederile O.G. nr. 6/2007, cu modificările și completările ulterioare, pot beneficia de salariu de merit funcționarii publici care nu au fost sancționați și cei a căror sancțiune a fost radiată de drept, potrivit legii. De asemenea, petenta în desfășurarea sarcinilor de serviciu nu s-a evidențiat prin rezultate deosebite.

5.2.3. Reclamatul arată că petenta se afla în litigii cu persoane din afara și din interiorul instituției, iar instanțele de judecată s-au mai pronunțat cu privire la acordarea salariului de merit, respingând acțiunea cu motivarea că ordonatorul de credite este cel care are latitudinea de a aprecia în ce măsură un funcționar public a obținut rezultate deosebite.

5.2.4. În același sens, se precizează că dispozițiile primarului sunt supuse controlului de legalitate al prefectului iar dispoziția nr. 45/2008 a fost avizată favorabil de Prefectură. În apărare, s-au depus înscrisuri la dosar.

Punctul de vedere al Prefecturii Mehedinți

5.3.1. Prin adresa cu nr. 6340 din 29.04.2008 Prefectura arată că potrivit prevederilor art. 8 din O.G. nr. 6/2007, salariul de merit se acordă funcționarilor publici pentru activitatea desfășurată în anul precedent la propunerea ordonatorului principal de credite. Prin urmare, atributul exclusiv privind acordarea premiilor și salariului de merit, revine primarului.

5.3.2. De asemenea, se arată că petenta s-a adresat instanțelor de contencios administrativ cu privire la neacordarea salariului de merit, cauza fiind pe rolul Tribunalului Mehedinți.

Punctul de vedere al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

5.4.1. Prin adresa cu nr. 5898 din 17.04.2008 ANFP arată că în acordarea salariului de merit, potrivit legislației în materie, ordonatorul de credite este ținut să respecte următoarele două tipuri de limitări: privitor la numărul de persoane carora îl poate acorda (20% din numărul de posturi, dintre care două treimi trebuie acordate funcționarilor publici încadrați pe funcții publice de execuție) și referitor la cuantumul sumei acordate ca salariu de merit (un salariu de merit lunar de până la 15% din salariul de bază, care face parte din acesta și care constituie bază de calcul pentru sporuri și alte drepturi care se acordă în raport cu salariul de bază).

5.4.2. Salariul de merit se acordă pentru rezultate deosebite în activitatea desfășurată funcționarilor publici care nu au fost sancționați și cei a căror sancțiune a fost radiată de drept.

5.4.3. De asemenea, trebuie îndeplinite și alte criterii stabilite de ordonatorul de credit cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative ale funcționarilor publici.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director, reține potrivit petiției aflate la dosar că în opinia petentei a fost discriminată la acordarea salariului de merit în anul 2008, fiind emisă dispoziția nr. 45 a reclamatului, act administrativ avizat cu obiecțiuni de secretarul municipiului Orșova și comunicat funcționarilor publici și Prefectului județului Mehedinți, în vederea exercitării controlului de legalitate. În acest sens, petenta arată că în data de 21.02.2008, prin adresa nr. 1449, reclamatul a comunicat un răspuns cu privire la contestația petentei formulată împotriva dispoziției nr. 45/29.02.2008, răspuns a cărui motivare, constituie un tratament advers venit ca o reacție la o plângere sau acțiune în justiție.

7.1. **În drept**, în analiza faptelor sau actelor de discriminare, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28

septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

7.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură aspectele ridicate de petentă sunt de natură discriminatorie sau sunt induse distincții care au efect discriminatoriu, astfel cum este prevăzut în art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Luând act de obiectul petiției, Colegiul observă că situația invocată este corelativă acordării salariului de merit, în speță neacordării salariului de merit de către reclamant, răspunsul formulat de acesta la contestația petentei, constituind în opinia acestuia din urmă, nereferiri la „o eventuală neîndeplinire a criteriilor de performanță sau a obiectivelor stabilite pentru anul 2007, ci constituie o discriminare, un tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție, un abuz, o răzbunare, primarul în calitate de conducător folosindu-și puterea discreționară în stabilirea beneficiarilor de merit, având la îndemână așa cum îi place să spună „și pâinea și cuțitul”.

7.7. Din acest punct de vedere, Colegiul observă că acordarea salariului de merit pentru funcționari publici este prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, potrivit art.8 din O.G. nr. 6/2007, cu modificările și completările ulterioare „(1) Pentru rezultate deosebite obținute în activitatea desfășurată, ordonatorul de credite poate acorda, în limita a 20% din numărul de posturi corespunzătoare funcțiilor publice, prevăzut în statul de funcții, un salariu de merit lunar de până la 15% din salariul de bază, care face parte din acesta și care constituie bază de calcul pentru sporuri și alte drepturi care se acordă în raport cu salariul de bază. Ordonatorii principali de credite care au în subordine unități bugetare cu un număr redus de funcții publice pot aproba ca încadrarea în numărul maxim de beneficiari de salariu de merit și în proporțiile stabilite pentru funcțiile publice de execuție să se facă la nivelul unităților respective luate împreună; repartizarea numărului de beneficiari de salariu de merit pe unitățile luate în calcul, în acest caz, se face de către ordonatorul principal de credite.

(2) Salariile de merit se acordă funcționarilor publici încadrați pe funcții publice de execuție în proporție de cel puțin două treimi din numărul total al funcțiilor publice stabilit în condițiile alin. (1).

(3) Funcționarii publici care beneficiază de salariu de merit se stabilesc, pe baza rezultatelor obținute în activitatea desfășurată în anul anterior, în luna ianuarie.

(4) Pot beneficia de salariu de merit funcționarii publici care nu au fost sancționați și cei a căror sancțiune a fost radiată de drept, potrivit legii. Ordonatorii de credite pot stabili, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative ale funcționarilor publici, criterii suplimentare pentru acordarea salariilor de merit.

(5) În cazul în care intervin modificări ale raportului de serviciu din motive care nu sunt imputabile funcționarului public, inclusiv modificarea raportului de serviciu prin promovarea funcționarului public în cauză, salariul de merit acordat se menține până la expirarea perioadei pentru care a fost stabilit.

(6) În cazul în care raporturile de serviciu ale funcționarilor publici care beneficiază de salariu de merit încetează sau se suspendă, salariile de merit se redistribuie, începând cu data de întâi a lunii următoare, altor funcționari publici care îndeplinesc condițiile pentru acordare.

(7) Pentru funcționarii publici salariul de merit se poate acorda după o perioadă de cel puțin 6 luni de la angajare.

(8) Funcționarii publici debutanți nu pot beneficia de salariu de merit”.

7.8. Colegiul este de opinie că, astfel cum rezultă din prevederile art. 8 din O.G. nr. 6/2007, normele legale privind salariul de merit au un evident caracter dispozitiv („ordonatorul de credite poate acorda”, „Ordonatorii principali de credite pot acorda”), iar nu imperativ, astfel încât acordarea salariului de merit nu reprezintă o obligație legală pentru angajator, deci un drept câștigat pentru angajați, ci doar o facultate. Colegiul este de opinie că normele legale în speță dau naștere unei vocații la salariul de merit numai în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege. (vezi art. 8 din O.G. nr. 6/2007) În raport de aceste reglementări, se observă, fără echivoc, că acordarea salariului de merit presupune îndeplinirea cumulativă a unor condiții, în speță: obținerea de rezultate deosebite în activitatea desfășurată pe parcursul anului anterior, lipsa sancționării pe parcursul anului anterior și îndeplinirea unor criterii suplimentare în cazul în care sunt stabilite prin consultarea cu organizațiile sindicale reprezentative. Pe de altă parte, prevederile legale în speță stabilesc că salariile de merit se acordă funcționarilor publici încadrați pe funcții publice de execuție în proporție de cel puțin două treimi din numărul total al funcțiilor publice stabilit în condițiile alin. (1) al art. 8 din O.G. nr. 6/2007.

7.9. Astfel cum arată și Agenția Națională a Funcționarilor Publici, ordonatorul de credite este ținut să respecte două tipuri de limitări: privitor la numărul de persoane cărora îl poate acorda (20% din numărul de posturi, dintre care două treimi trebuie acordate funcționarilor publici încadrați pe funcții publice de execuție) și referitor la cuantumul sumei acordate ca salariu de merit (un salariu de merit lunar de până la 15% din salariul de bază, care face parte din acesta și care constituie bază de calcul pentru sporuri și alte drepturi care se acordă în raport cu salariul de bază).

7.10. Dincolo de aceste considerente, coroborând aspectele reținute obiectului sesizării, astfel cum este formulat, Colegiul observă că în opinia petentei, fapta de discriminare se circumstanțiază sine qua non prin manifestarea unui tratament advers venit ca reacție la o plângere sau o acțiune în justiție, astfel încât consideră că a fost discriminată la acordarea salariului de merit.

7.11. Corelativ acestor aspecte de fond invocate de petenta, Colegiul Director se raportează la prevederile art. 2 alin. 7 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Potrivit art. 2 alin.7 “Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării”.

7.12. Victimizarea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței

de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

7.13. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul communautaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de victimizare este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de victimizare se circumstanțiază într-un tratament advers care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „tratament advers” aplicat unei persoane însă textul art.2 alin.7 nu definește expresis verbis tratamentul advers. Sintagma „orice tratament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise însă caracterului advers sau contrar. În acest sens trebuie luați în considerare mai mulți factori, împreună sau separat: contextul în care s-au produs faptele incriminate, durata „tratamentului” aplicat, efectele și consecințele sale asupra persoanei care le-a suferit etc.

7.14. Mobilul sau cauza tratamentului advers este determinat de introducerea unei plângeri, sesizări sau acțiuni în justiție. Astfel, actul care determină săvârșirea faptei de victimizare este inițierea unei proceduri administrative sau judiciare, prin introducerea unei plângeri respectiv prin formularea unei acțiuni în justiție, ceea ce presupune existența unei legături de cauzalitate, în lipsa careia nu se poate reține victimizarea.

7.15. Raportat la prevederile art. 2 alin.7 din O.G. nr.137/2000, republicată, reținem că tratamentul advers este venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării. Inițierea procedurii administrative sau judiciare prin introducerea unei plângeri respectiv a unei acțiuni în justiție, este condiționată de invocarea încălcării principiului tratamentului egal și al nediscriminării. Acest element constitutiv al victimizării presupune ca plângerea sau acțiunea în justiție care a determinat tratamentul advers să fi avut ca obiect încălcarea principiului egalității, respectiv al nediscriminării. Lipsa invocării principiului egalității și nediscriminării determină imposibilitatea reținerii faptei de victimizare. Manifestarea comportamentului contrar sau advers împotriva părții inițiatoare, care se poate materializa fie într-o singură acțiune ulterioară sau mai multe acțiuni concomitente îndreptate împotriva acestuia, este determinată, în cazul victimizării, de invocarea prealabilă în cadrul procedurilor administrative sau judiciare a încălcării anterioare a principiului egalității și nediscriminării.

7.15. Față de aceste considerente, coroborat petiției și materialului probatoriu aflat la dosar, Colegiul Director reține din susținerile partilor că au fost adresate de către petentă plângeri fie pe cale administrativă fie pe cale judiciară, în materie civilă sau penală, împotriva reclamatului. (vezi în acest sens, infra parag.5.1.2. și 5.2.3.) Colegiul Director constată că între petenta și reclamat există raporturi juridice care au ca natură divergențe care au îmbracat în timp forma unor diferende de natură litigioasă deduse soluționării instanțelor de judecată.

7.16. Din probele aflate la dosar, Colegiul observă că în data de 20.08.2007 petenta a depus plângere penală împotriva reclamatului pentru

săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 246 art. 248 și art. 240 C. Pen. Prin cererea de chemare în judecată din data de 22.02.2008 petenta a solicitat instanței de judecată anularea dispoziției nr. 3298 privind constituirea la nivelul municipiului Orșova a comisiei de disciplină pentru analizarea și propunerea modului de soluționare a sesizării privitoare la faptele funcționarilor publici din cadrul Primăriei Orșova și a Serviciului Public de Asistență Socială a Consiliului local al municipiului Orșova. Prin cererea înregistrată cu nr. 1449 din 01.02.2008 petenta a solicitat reclamatului revocarea dispoziției nr. 45 din 29.01.2008 iar prin cererea de chemare în judecată din 28.02.2008 petenta s-a adresat instanțelor de judecată pentru a anula dispoziția nr. 45.

7.17. Față de acest aspect, reținem că în sistemul Constituției României, justiția este una din garanțiile exercitării efective a drepturilor și libertăților cetățenești. Acest rol se motivează prin locul autorităților judecătorești în sistemul puterilor statale și prin funcțiile lor. Principiul liberului acces la justiție se aplică indiferent de calitatea persoanei protejate și permite accesul la justiție pentru apărarea oricărui drept sau a oricărei libertăți și a oricărui interes legitim, fără deosebire dacă acestea rezultă din Constituție sau din alte legi. De asemenea, nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept. (vezi Ioan Muraru, Elena Simina Tănăsescu, Drept Constituțional și instituții politice, Vol.I, Editia a IX a, Editura All Beck,) Curtea Constituțională a României a statuat că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înlăptuiește justiția. În considerentele aceleiași decizii, s-a reținut că semnificația art.21 alin.(2) din Constituție, potrivit căruia accesul la justiție nu poate fi îngradit prin lege, este aceea că nici o categorie sau grup social nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit. (Vezi Decizia nr.204/2000, M.Of. nr.46/2001, CDH 2001, p.146)

7.18. Or, analizând plângerile administrative ale petentei respectiv plângerile adresate justiției, Colegiul observă că acțiunile inițiate nu au vizat încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării de către reclamat. Astfel cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar, spre exemplu, sesizarea penală adresată organelor de cercetare penală a vizat săvârșirea unor infracțiuni contra autorității respectiv infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul. Acțiunile civile adresate instanțelor de judecată au vizat nelegalitatea dispoziției de constituire a comisiei de disciplină privitoare la faptele funcționarilor publici, respectiv dispoziția reclamatului cu privire la acordarea salariului de merit. De asemenea, plângerile administrative au vizat nelegalitatea dispozițiilor petentului, or aspecte privind relațiile de serviciu. Or, apare ca evident faptul că obiectul acestor plângeri nu au avut ca fond sau ca aspect subsecvent fapte de discriminare sau de încălcare a principiului egalității săvârșite de reclamat, ceea ce ar determina reținerea elementului constitutiv al declanșării faptei de victimizare și reținerea ulterioară a cumulului de împrejurări ce poate fi calificat drept tratament advers.

7.19. Colegiul observă că cererea de chemare în judecată, datată 28.02.2008 și înregistrată în data de 29.02.2008 la Tribunalului Mehedinți are ca obiect și fapte de discriminare, însă Colegiul observă că acțiunea în justiție înaintată de petentă este identică cu plângerea adresată Consiliului Național

pentru Combaterea Discriminării, datată 28.02.2008 și înregistrată cu nr. 3698 din 04.03.2008. Or, fiind una și aceeași plângere adresată concomitent instanței de judecată, respectiv Consiliului, Colegiul este de opinie că această acțiune în justiție, respectiv plângere la CNCD, per se, nu poate constitui actul inițial care a declanșat ulterior tratamentul advers, devreme ce însăși petenta face referire la acte sau fapte și plângeri anterioare, adresate în justiție or împotriva dispozițiilor reclamatului.

7.20. Astfel, Colegiul Director este de opinie că nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale victimizării care s-au circumstanțiat, or au luat naștere, în opinia petentei ca urmare a acțiunilor sale promovate în justiție și cuprinse în adresa reclamatului nr. 1449 din 11.02.2008. Acest fapt este determinat în cauză de fondul sesizărilor, respectiv al acțiunilor în justiție, care nu au vizat sine qua non, ori cel puțin subsecvent, încălcarea principiului egalității și nediscriminării. Or în cauză nu se poate reține existența unui raport de cauzalitate între faptele imputate ca urmare a acțiunilor petentei vizând încălcarea principului nediscriminării.

7.21. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției, și prevederile art.2 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind victimizarea, ca formă de discriminare. De altfel, în jurisprudența sa, Colegiul s-a pronunțat în mod similar cu privire la întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale victimizării ca formă a discriminării. (în acest sens Hotărârea nr. 436 din 28.11.2007, Hotărârea nr. 27 din 21.01.2008 și altele)

7.22. Desigur, aspectele invocate reprezintă împrejurări care pun în discuție justificarea drepturilor petentei în raport cu modul de interpretare și aplicare al unor prevederi normative în materie de drepturi salariale, în speță, O.G. nr. 6/2007. De altfel, trebuie precizat că potrivit O.G. nr. 6/2007, cu modificările și completările ulterioare, art. 31 "(1)Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază, sporurilor, premiilor și a altor drepturi, care se acordă potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, este de competența ordonatorilor de credite.

(2) Contestația poate fi depusă în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarului public.

(3) Ordonatorii de credite vor soluționa contestațiile în termen de 10 zile de la înregistrare, cu avizul organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de autoritate ori instituție publică sau, după caz, cu avizul reprezentanților funcționarilor publici, acolo unde nu sunt astfel de organizații sindicale.

(4) Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1) persoana în cauza se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii".

Or, astfel cum a și statuat judecătorul constituțional prin jurisprudența sa, aspectele privind situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ale părților, precum și modul de interpretare și de aplicare a legii sunt de competența instanțelor de judecată. Astfel, interpretarea legii este atributul suveran al instanței de judecată în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de

exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.)

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind victimizarea, astfel cum este prevăzută în art. 2 alin. 7 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților: B. E , cu domiciliul în
; C N , cu
domiciliul de corespondență în

5. o copie a hotărârii se va transmite Prefecturii Mehedinți și Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

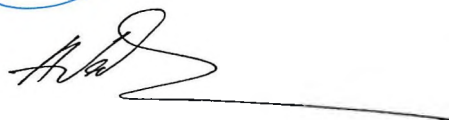
NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Data redactării 04.08.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P., 4 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

